

Popletená povídka

.....Byl jednou školák jménem Janek. Ostřý hoch, z kterého koukaly jen lumpárny. Neměl, žádné vychování. Krkal, kudy chodil, no hanba povídat. V lese každou houbu nakop a leckdy holomek revematickým babičkám i klacky do cesty házel. Povídala o něm většina kluků, že i do školy chodil jen občas. Valné to s ním věru nebylo.

Jednoho dne přišel domů a našel své dva malé bratry Ikajíce na židlích u jídelního stolu. Vašek a Petr upřeně koukali do svých žákovských knížek. „Copak se stalo?“, vyzvídal. „Dostali jsme poznámku“ kňourali. „Bratři“, třukal si Janek prstem na čelo, „kvůli tomu přece nebudete smutní! Chce to nadhled, vina je ale určitě na vaší straně. Udělal bych cokoliv, abych vám pomohl a vaše dušičky to potěšilo.

„Pojďme si tedy hrát do o parku“, navrhli už veseleji Vašek s Petrem. V parku bylo krásně. Janek si hrál s bratry na schovávanou a čas rychle utíkal.

Když už se chystali zpět domů, vyjeklo ubrečené dítě na jedné z laviček: „Ach, lupiči mě okradli!!“.....a v tom se Janek probudil